

Svenska kyrkan

TÖREBODA PASTORAT

Töreboda, Hova-Älgårås, Fägre och Fredsberg-Bäcks församlingar

Foto: Stefan Svensson

Musikprofil

Jag har bett en välkänd törebodaprofil komma till församlingshemmet för att berätta lite om sig själv. Det är en härlig vårdag och Per-Arne Leijon kommer cyklande till församlingshem. När vi slagit oss ner börjar Per-Arne genast att berätta.

Minnena hamnar snabbt i församlingshemmet. Här gjorde han sitt allra första framträdande med trumpet. Han var tolv år. **"Jag tror jag har kvar stipendiet jag fick. Det var Hjärtats saga. Det var 1964 och jag skulle spela La Paloma här i församlingshemmet. Jag var jättenervos, men det gick ju bra. 1965 började jag i**

Musikkåren."

Varför blev det just trumpet? "Ja, det kan man fråga sig. Det fanns tre trumpeter som stod på en hylla i musikskolan. Lars Hay ville få igång lite mer verksamhet än bara blockflöjt, som man började med på den tiden. Då sa han redan efter första terminen, 'Kan inte ni börja spela trumpet?' Vi var tre grabbar. Då hade jag ju helt klart för mig att jag skulle spela trummor, precis som min far och min bror. Men jag kunde väl prova. Jag tog den där trumpetväskan och gick hem till mormor och morfar på Kungsgatan 32. Där fick jag öva i en potatiskällare. Morsan ville inte höra det där gnölandet. Det lät ju inte så vackert i början. Det var ett tryckeri ovanför, så där

var det ingen som hörde mig. Det gick rätt så fort. När jag kom tillbaka till nästa lektion tyckte Lars Hay att det där gick ju väldigt bra. De andra grabbarna slutade ganska snart med trumpet, men jag har fortsatt."

När Per-Arne berättar vidare om sitt liv med trumpet, så kommer han snart in på Arne Lamberth. Han är en stor förebild för Per-Arne, som berättar om hur stor Arne Lamberth var på sextio- och sjuttioalet. Han jämfördes med Elvis Presley i popularitet. Arne Lamberths musikgärning, med mycket kyrkokonserter och med en tydlig förankring i enkel och melodiös musik, som många människor kan ta till sig, framstår som en förebild för Per-Arnes egen musikgärning.

Musik och idrott har följt Per-Arne genom hela livet. **"Far var ju med i nystarten för Musikkåren 1938. Han har också sysslat mycket med idrott. Han var med i Töreboda IK. Han var ordförande i nämnden för skidåkning. Han var fotbollsdomare och ishockeydomare. Ishockeybanan låg där högstadiebyggnaden ligger nu. Det var samlingspunkten på vintern. På sommaren träffades man på tennisbanan. Musik och idrott har följt mig sedan barnsben."** Per-Arne är aktiv i tennisklubben och han spelar fortfarande ishockey. Det märks att han är glad över att fortfarande kunna spela ishockey ihop med barnen till dem han spelade ihop med när han var yngre. Idrottandet och trumpetspelandet passar bra ihop. Bådadera är krävande, när det gäller lungkapacitet. **"Jag jobbar ju mycket med lungorna. Jag tror att jag har ganska bra återhämtning efter ansträngning. Jag märker det i ishockeyn. Jag hänger med ganska bra. Några djupa andetag kan räcka när man kört lite hårdare en stund."** Per-Arne berättar också att han tänker cykla sitt 44:e Viken runt i juni. Vartenda år har han varit med.

Jag kan inte låta bli att fundera över om Per-Arnes entusiasm när det gäller både musik och idrott hänger ihop med att han hela tiden låtit det vara fritidssysselsättningar. Jag kommer aldrig fram till den frågan, men sin huvudsakliga försörjning har han som egenföretagare i belysningsbranschen. Det började hos Hermanders en gång i tiden, men i mitten på sjuttioalet köpte Per-Arne och en kollega företaget Alta Design, som Per-Arne driver själv idag.

Jag är ju naturligtvis också nyfiken på vilken musik Per-Arne tycker är bästa hjälpen för att ge en känsla av gudsnärvaro. **"De klassiska psalmerna. Blott en dag. Arne Lamberth började alltid sina kyrkokonserter med att spela den från läktaren med bara trumpet. Sedan avslutade han alltid med 'Jag har hört om en stad'. Den väcker också något. Härlig är jorden är en annan sådan där som väcker känslor, och sommarsalmen."** Man förstår att Per-Arne har utbyte själv av att hjälpa till vid begravingar. **"Absolut. Det är därför jag gör det. Jag skulle inte göra det bara som ett sätt att tjäna pengar."**

När jag frågar Per-Arne om hans bild av Gud, så börjar han fundera högt om att det måste finnas en anledning till att allt finns till. Han upplever att han har ett lyckosamt liv, och tror att det är en Gud som finns med och skyddar i livet. **"Det är väl någon som är med mig, en skyddande ängel som är med mig. Varför vet jag inte. Vad jag inte gillar är när folk säger, när det händer elände, att det var nog Guds mening. Det gillar jag inte"**

Anders Ehrngren